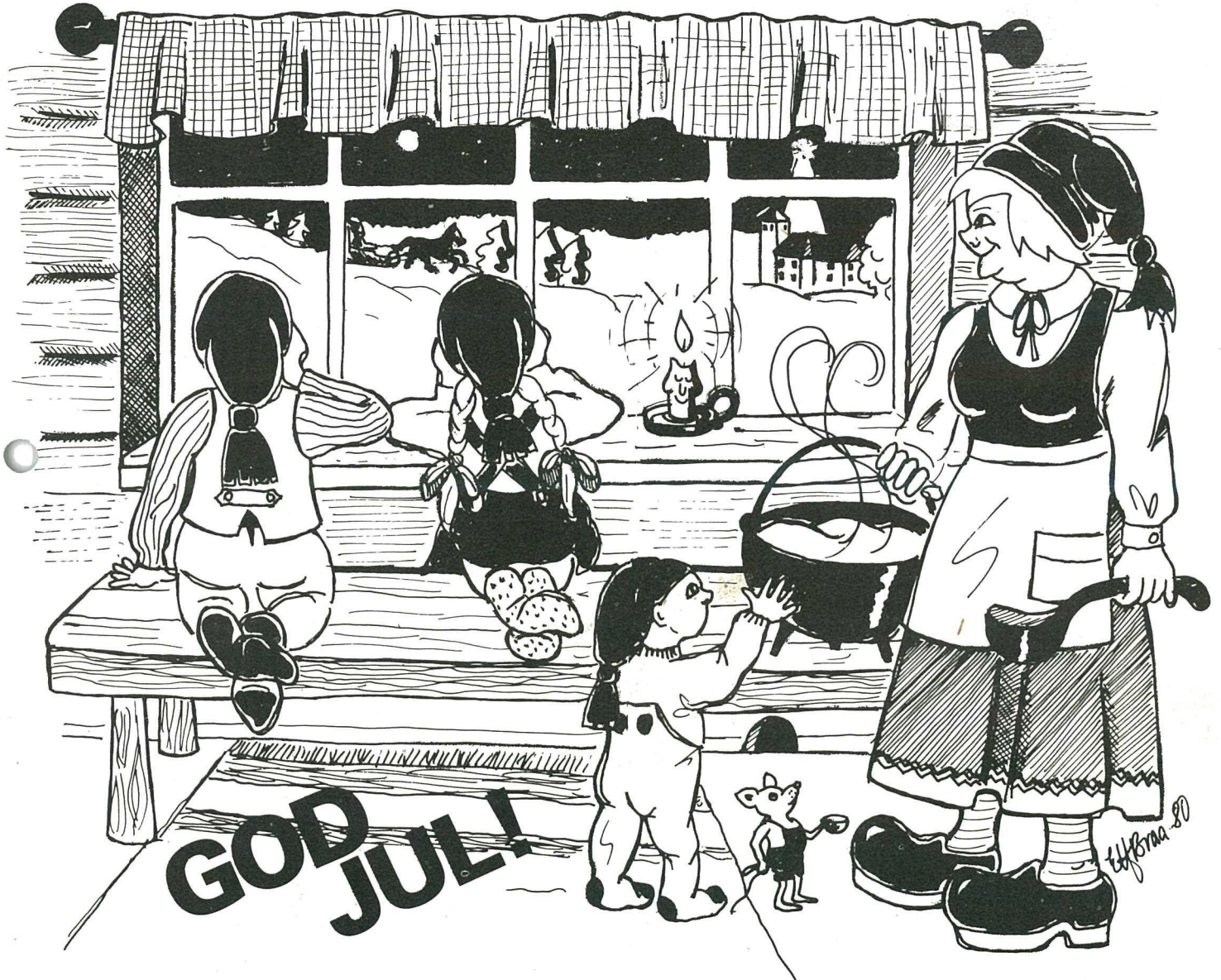

BYGDEBLAD FOR MALVIK

Nr. 22

DESEMBER 1980

10. årg.

Fri spalte

Veilys i ei mørketid

Beboerne langs veien fra Haugan, forbi Malvik kirke til krysset Reitan – Forbord søkte i september i formannskapet om veilys langs nevnte veistrekning.

Vi fikk brev om at saken var oversendt El-verket, som rette vedkommende. Vi vet selvsagt at El-verket må kostnadsberegne utgiftene, men går ut fra at det er formannskap og kommunestyre som i siste instans avgjør om vi får veilys.

I Malvik og på Vikhamar er det montert lys på veier som går parallelt med E6, og som for det meste opplyses derfra, mens veier uten noen lyskilde blir forbigått når det gjelder lys.

Varaordfører Kvidal påstår at han er nokså konsekvent når en sak skal behandles, og vi håper at han, når spørsmålet om julebord skal opp til behandling, går inn for at skatteytternes penger i stedet brukes til veilys. Veilys kan sikkert monteres fra Haugan og opp til kirken for det beløp som normalt brukes til julebord i de forskjellige kommunale etater.

Vi går ut fra at El-verket er ferdig med sine kostnadsberegninger, og vi kunne tenke oss et svar – men det er det sjelden man får.

Poul Erik Schack

Åpent brev til «formann Henry» og hommelvikpensjonistene

Kjære Henry, og dere andre. Jeg leste forleden i en avis om at dere har planer om å forlate oss og flytte til Midtsand.

Endelig, tenkte jeg, endelig skal også denne gruppen av mennesker, som mere enn noen av oss andre har lagt grunnlaget for vår materielle velstand, begynne å få ta ut sitt rettmessige utbytte.

Videre tenkte jeg at nå er de passende arge. Ikke bare vil de kreve sin rettmessige del av samfunns-kaken, men også flytte fra oss og dra til Midtsand, så kan vi som ikke har

vist dem nok oppmerksomhet bare sitte der med skjegget i postkassen.

Men kjære hommelvikpensjonister, ikke flytt fra oss og dra til Midtsand! Vi trenger dere her i vårt eget pulserende lokalmiljø. Ja, Hommelvik kan rett og slett ikke fungere uten dere. Det er dere som ER selve stedet og dets viktigste historiske alibi.

Hvis vi kunne sammenligne lokalsamfunnet med et hus, så er det de eldre som fungerer som grunnmalingen. Den har jo en tosidig funksjon. Først skal den impregnere treverket og motvirke forråtnelse, dernest skal den få de andre og nyere malinglagene til å sitte bedre. Vi middelaldrende, de unge og barna representerer de nye malinglagene som etter hvert som tiden går legges opp på grunnmalingen. Det er de siste lagene som vanligvis blir gjenstand både for oppmerksomhet og beundring, men vi vet at svikter grunnmalingen så flakker de øvrige lagene lett av, og hvordan går det med treverket og huset da?

For oss, som velger å virke her i vårt eget lokalsamfunn, og bruke våre små evner på de områder vi måtte ha slike, gjør dette i håp om at det er med på å levendegjøre miljøet og forsterke den gode sameksistensen som tross alt ennå finnes i Hommelvik, vil det bli et stort tap hvis dere «forlater oss». Ja, men i all verden, tenker kanskje noen av dere, Midtsand ligger da ikke i en annen verdensdel. Det er riktig, og at det er fint derute, særlig om sommeren, er det ingen tvil om. Det er bare det at der ute ligger hverken kirkegården, med gravene til kjære og kjente, biblioteket, kaféen, rampa, trondosbenken, «barbissen», butikkene, kontorene, eller andre av alle de kjære og kjente tilfeldige møtestedene som er så viktig for den daglige kontakt mennesker i mellom, og som for dere hommelvikinger bare finnes her.

En annen side ved disse planene, som gjør meg betenkt, er at de minner for mye om den gamle gammel-hjemsmodellen, med isolasjon av en gruppe mennesker fra det øvrige

aktive samfunnet. Det samme vil skje ved denne planen selv om det nå kalles eldresenter, aktivitetssenter eller noe annet. Sentret er beregnet for eldre mennesker, og hovedsaklig for dem alene.

Ut fra den holdning jeg har til eldre mennesker om hvor viktig del dere er av lokalsamfunnet, har jeg gledet meg over den utviklingen som har funnet sted de siste årene, også i vår egen kommune, med nedbygging av aldershjemsplasser til fordel for en desentralisert eldreomsorg med hjemmehjelp og ambulering vaktmester.

Nå må hverken du Henry, eller dere andre misforstå meg. Det er ikke det at jeg ikke synes det er riktig at dere får et eget møtested, hvor dere kan dyrke aktiviteter som er spesielle for pensjonister, men jeg synes ikke det er hverken riktig eller hyggelig gjort av dere hvis dere ikke vil delta sammen med oss, i aktiviteter som kan styrke stedets generelle miljø.

Jeg mener det beste ville være å desentralisere både aktivitetssentrene/møtestedene og de nye aldersboligene, slik at flest mulig av dere kunne fortsette å virke i det miljøet dere var vant med, og hvor vi vil ha dere.

Når det gjelder aktivitetssenter for Hommelvik, så kunne dere søke om å få overta en av de fine tregårdene som kommunen eier i sentrum, for eksempel Nystrømgården, og så kunne endel av aktiviteten være å få satt den i den stand dere ville ha den i. Selvfølgelig måtte dere ha hjelp både økonomisk og mere, men det er ikke sikkert det ville koste mere enn halvparten av Midtsandprosjektet.

Ja, Henry, dette er noen av de tankene jeg har gjort meg opp om planene deres. Dere vil nok ikke ta noe hensyn til dem, og det er vel riktig. Dette er en sak som dere og de bevilgende myndigheter skal avgjøre, men jeg syntes jeg måtte gi uttrykk for hva jeg selv føler, og hva jeg tror stedet taper på å miste dere.

*Med vennlig hilsen
Tor Haldberg, sambygding.*

Redaktør for bladet:

EGIL O. SVINGEN, 7550 Hommelvik — Telefon 78 250
KRISTIAN NYGAARDSVOLD, 7550 Hommelvik — Telefon 78 352

Bestilling av abonnement til utenbygds- og utenlandsboende sendes Malvik kommunekasse, 7550 Hommelvik, hvor også kontingenten, kr. 30,— pr. år, innbetales forskuddsvis. Postgironr. 5 92 33 05.

Formann i bladstyret:

JOHAN FJESETH, 7550 Hommelvik.

Trykk: J. Christiansens Boktrykkeri, 7000 Trondheim - Tlf. 26 960

Takk

Sender en hjertelig takk for blomster, gaver og hilsener på dagen min.
Lucie Vikhammermo

Hjertelig takk

for all oppmerksomhet på 80-årsdagen min.

Olga Reberg

Hjertelig takk

for all deltagelse og oppmerksomhet ved min mann og vår far Robert Slind's bortgang.

Ingebjørg Slind

Barna

God jul

og godt nyttår ønskes slekt og venner.

Magda Lundli, Oslo

Hjertelig takk

for oppmerksomheten på min 60-årsdag.

Harald Melbye

God jul — Godt nyttår

Styret i Malvik Helsesportlag vil på denne måten få ønske alle våre medlemmer en god jul og et riktig godt nyttår.

T.H.R.

Hushjelp-jobb ønskes

Jeg søker arbeid som hushjelp hos eldre ektepar, eller enslig i Malvik. Dagmamma-jobb godtas også.

Det er ønskelig at det følger husrom med. Jeg er 22 år og ugift — har 1-årig husmorskole, og praksis fra før.

Henv. tlf. 076/96 053.

fram til oss, det tok bare et minuttstid. Først senere fikk jeg vite at noen som ikke kunne svømme, druknet. Jeg tok ingen som helst skade av det. Skriften er rar fordi jeg har mistet min egen fyllepenn. Jeg gikk til sengs fordi jeg måtte tørke klærne. Konsulen er kommet med noe tøy, og visekonsulen har lånt meg en dress til min blir tørr. Alle gjorde mye mer blest av meg enn situasjonen tilsa. Jeg ble slått av passasjerens gode oppførsel — alle gjorde nøyaktig det de fikk beskjed om, uten noe oppstyr.

Jeg skal prøve å fortelle allting.

Det var uvær, storm og striregn. Sjøflyet hadde nettopp tatt vannet i fjorden da jeg kjente et voldsomt rykk, og der lå jeg pladask på gulvet hvor det var noen tommer vann, som hatten, frakken osv. fløt rundt i. Jeg ropte: «Nå da!» og gav meg til å se etter hatten, som jeg ikke fant. Først trodde jeg at en bølge hadde slått inn gjennom vinduet; det falt meg ikke inn at det var farlig.

Jeg satt aller bakerst i flyet, det eneste stedet hvor det var tillatt å røke. Dette viste seg å være den beste plassen. Kort etter åpnet besetningen en dør og fikk passasjerene i den bakerste delen fram til et åpent bindu og skjøv oss ut i vannet én for én. Da hadde de slikt hastverk at jeg skjønte det var fare på ferde. Jeg hoppet ut mens jeg tviholdt på dokumentmappen, men måtte slippe den for å svømme. Straks jeg kom i vannet, så jeg at det var en båt like ved. Vi svømte bort til den og ble trukket om bord. Da jeg snudde meg, var alt som var å se av flyet en vingspiss. Vi svømte en 20 yards. Jeg så ikke noe til det som hendte i den andre delen av flyet, de hoppet vel ut av et annet vindu, tenkte jeg. Så vidt jeg forstår ble de omkomne slått bevisstløse da ulykken inntraff. En av dem var en professor som ordnet med mitt foredrag. Jeg viste folkene i båten dokumentmappen min, som fløt omkring, og i går aftes kom en mann fra politiet opp til meg med den. Innholdet var helt all right, bortsett fra at de dumme bøkene er blitt vannskadet. Ingen annen bagasje ble reddet.

De som var kommet til flyplassen for å møte meg, var meget omsorgsfulle og kjørte meg i halsbrekkende

Da Bertrand Russel lå og svømte i Hommelvikbukta

Den britiske forfatteren og filosofen, professor Bertrand Russel var med som passasjer på sjøflyet «Bukken Bruse» som havarerte i Hommelvikbukta i oktober 1948, hvor mange mennesker mistet livet.

Han var på vei til Trondheim, hvor han skulle holde en rekke foredrag om emnene «Å forhindre krig» — «Ideologi og sunn fornuft» og «Kulturen og staten».

Får jeg ikke røyke kommer jeg til å dø.

Russel har senere fortalt at han i forbindelse med bestillingen av flybillettene hadde uttalt at «Får jeg ikke røyke på reisen, kommer jeg til å dø».

Dette skulle vise seg å bli en tragisk realitet, da visstnok alle passasjerene på avdelingen for ikke-røykere omkom.

Vi lar Russel selv fortelle om ulykken, i et brev til sin kone:

Du har vel hørt at jeg var med på en ulykke i dag — heldigvis slapp jeg uskadd fra det, bortsett fra at jeg mistet håndkofferten etc. Jeg var sikker på at avisene ville overdrive hendelsen, så jeg telegraferte med én gang. Jeg kom fra Oslo i et sjøfly, og nettopp som det tok vannet, ble det tatt av en vindrase og kantret så det tok inn vann. Båter ble øyeblikkelig sendt ut, og vi måtte hoppe ut av et vindu og svømme til de nådde

fart til hotellet, hvor jeg fikk av meg de våte klærne, gikk til køys og konsumerte store mengder kaffe og konjakk, og så sovnet jeg. Konsulen kom med sokker, skjorte osv., og visekonsulen lånte meg en dress. Min egen blir brukbar i morgen. Så kom et skred av journalister. En fra København spurte hva jeg tenkte mens jeg lå i vannet. Jeg sa jeg tenkte på at vannet var kaldt. «De tenkte ikke på mystikk og logikk?» «Nei», svarte jeg og ringte av.

Jeg var ikke modig, bare dum. Jeg hadde alltid trodd at sjøfly ville flyte. Jeg var ikke klar over at det var farlig og var mest opptatt av å redde dokumentmappen. Uret mitt går like godt som noen gang, og selv fyrstikkene kan tennes. Men håndkofferten med en dress, skjorter m.m. er borte for alltid. Jeg skriver med en motbydelig penn, for jeg har mistet min egen.

(Fra Russell's selvbiografi)

30-årsjubileums-fest

Hommelvik Pensjonistforening's 30-årsjubileumsfest ble holdt i Folkets Hus, Hommelvik 27. oktober.

Et 100-talls medlemmer og gjester var samlet rundt festlig pyntet bord, da festen ble åpnet med Jubileums-sangen akkompagnert av Pensjonist-musikken fra Trondheim. Formannen Henry Røsæg holdt åpningstalen og ønsket alle velkommen. Et særlig velkommen til gjestene som var kommet. Det var ordfører Iver Høyby m/frue, formannen i fylkesforeningen Ingeborg Isdal, formann for Malvik-foreningen Asbjørn Haug m/frue, sogneprest Fosse m/frue og res.kap. Hanne C. Hoff. Etter velkomsthilsningene ble en prolog, skrevet av Harry Nilsen, lest opp av Helga Wuttudal. Festtalen ble holdt av Johannes Skauge. Etter Skauges festlige tale ble sunget felles: «Han er min sang og min glede.»

Ordfører Iver Høyby hilste fra Malvik kommune og overrakte en sjekk. Ingeborg Isdal overrakte blomster og hilste fra fylkesforeningen. Asbjørn Haug hilste fra sin forening og overrakte blomster. Viseform. Magne Sorthe overrakte blomster til formannen fra Hommelvik Pensjonistforening. Det var også en blomsterhilsen fra Mads Løvseth. Det ble servert deilig middag med dessert. Res.kap. Hanne C. Hoff takket for maten. Det ble så ommøblering fra langbord til småbord. Den hyggelige festen fortsatte med sang og musikk. Ordet ble så gitt til sogneprest Fosse som holdt en tankevekkende tale. Så fortalte Sverre Pettersen små historier fra Vika. Det ble servert kaffe med bløtkake som smakte fortreffelig. Det ble foretatt trekning på tre gevinster som var gitt som gave fra Sandmark Gartneri, fra Solheim

Blomster og Gartneri, Hundhammen og en fruktkurv fra Trondos Hommelvik. Tiden løper fort i godt selskap og en måtte tenke på avslutningen. Viseform. Sorthe takket alle for oppmøte, og for at festen ble så vellykket som den ble.

En spesiell takk til Røde Kors Besøktstjeneste som hadde stått for serveringen ved denne festen. Alt var gått knirkefritt for seg.

En takk ble så rettet til gjestene, til musikken som ga oss så lett og fin underholdning. En alle tiders jubileumsfest var over. Til slutt ble sunget: «Gud signe vårt dyre fedreland.»

Helga Wuttudal
sekretær

125-årsjubileum

Hommelvik Skole feirer 125 år i 1981. Et slikt jubileum må naturligvis markeres, og det er valgt en komité som skal koordinere de forskjellige aktiviteter.

Jubileumskomiteéen består av:

Anne Mette Snustad
Ivar Bjørkli
Lorentz Svingen
Solveig Bye
Thorleif Bratvold
Mary Jullumstrø
Guri Ulstad

Jubileumsfeiringen vil foregå over en uke, i tidsrommet 1.-5. juni 1981.

I jubileumsuken er det meningen å arrangere en utstilling med gamle bilder og skolemateriell, med tilknytning til Hommelvik Skole.

Vi henstiller til alle som kan ha slike bilder liggende, om å la oss få låne dem. Det samme gjelder skolebøker og materiell.

Vi gjør for sikkerhets skyld oppmerksom på, at alt vi får låne vil bli pent og forsiktig behandlet. Husk å merke alt som sendes oss med tydelig navn og adresse.

Når det gjelder de øvrige aktiviteter, vil vi komme tilbake til disse noe senere.

Vi kan bare nevne, at både lærere og elever har fått mange oppgaver, som de nå går løs på med liv og lyst.

Helt til slutt, er vi også svært interessert i å komme i kontakt med alle som har episoder å fortelle fra den gang de gikk på skolen...

L.

Blind-Bernt

Bernt Larsen var hans egentlige navn. Han hadde dårlig syn, spesielt på det ene øyet, men hadde gangsynet. For å kunne lese måtte han løfte øyenlokket på venstre øyet med en finger. Slik fikk han navnet Blind-Bernt.

Som mennesker flest som ikke kunne klare seg i denne tiden, ble han bortsatt. Han kom på Herjuaunet i Malvik, hvor de stelte godt med ham. Bernt var spe, noe liten av vekst, bar skjegg, gikk alltid i en noe sid frakk, hadde hatt og blokkstøvler, og alltid ei fele under armen. Han hadde for vane å løfte knærne høyt når han gikk etter landeveien. Det kom kanskje av at han så dårlig.

Bernt var mest kjent som bygdespillemann, riktig av den gamle, gode typen både å se til og i faktene når han spilte. Slik kom han ofte til oss på vei til sine kjenninger i Klæbu. En flink felespiller var han og ganske musikalsk. Mange gamle gode slåtter kunne han fra bygdene omkring, og god klang fikk han i fela. Han hadde sine egne navn på slåttene, f.eks.: «Slåtten til Serina Vasselja», «Brøttemspolkan» og «Slåtten hass Sivert Gjervom» m.v. Når han kom må du tru det ble musikk hele kvelden. Av og til spilte mine søstre sammen med ham, da likte han seg og ble i perlehumør. Slik tok han fela under arma og gikk rundt på gårdene i Malvik på besøk og spilte for folk, ellers spilte han mye i brylluper og på fester. Han hadde for vane å bytte til seg nye feler, og alltid hadde den siste fela den fineste klangen, og var den beste han hadde hatt noen gang. Han spilte også på gitar og sang til. Når noen skrøt av musikken hans, ble han stolt, som han hadde grunn til. Han hadde slike komiske geberder og fakter når han spilte, så tilhørerne hadde mye underholdning med det også.

Da han ble eldre møtte han nok sine skuffelser, trekkspillet kom i skuddet og ble mere og mere benyttet i brylluper og på fester. Bernt følte seg forbigått og forsmådd. Ble han først sint, ble han det til gangs. Da fikk vi ofte besøk av ham, kanskje kom han for å få litt trøst av far,

som hadde et godt lag med å gjøre ham blid igjen. Vi kunne se på lang lei at han var i krigshumør når han kom. Da løftet han knærne høyt og trampet i søla så det skvatt omkring ham. Rett som det var stoppet han og så opp i lufta. Ble det regn likte han seg, det fortjente brylupsfolket som en straff når han ikke fikk spille. Men når han heime hos oss tok til å spille utover kvelden og fikk skryt av musikken sin, ble han blidere etter hvert.

Bernt kom på sine gamle dager til Strinda Aldersheim på Persaunet. Etter at han flyttet dit, kom jeg en

* * *

2 dagers stortingsvalg

Kommunestyret har besluttet at det i likhet med tidligere år skal holdes 2 dagers valg ved stortingsvalget neste høst.

Det blir søndag 13. og mandag 14. september.

Oskar Spets' minnestevne

arrangeres i Hommelvik Svømmehall søndag 28. desember kl. 13.00. Restaurant.

Inngang:

Voksne kr. 5,-.

Barn kr. 2,-.

kveld tilfeldig der forbi. Plutselig fikk jeg høre felemusikk og kjente slåtter, og så Bernts kjente skikkelse bak en gardin i vinduet. I ildslyset så en de samme faktene og bevegelsene en var vant til å se. Samme klangen var det i fela hans. Jeg måtte stoppe opp for å høre. Det var nesten vemodig, hadde hatt lyst til å besøkt ham, men det var sent på kvelden, så det var ikke noe å gjøre ved. Det var siste gangen jeg hørte Bernt spille.

Bernt var en av de få gamle, gode bygdespillemenn som Malvik har hatt.

Jo

A.O.F.-kurs

Engelsk, trinn 2.
Treskjæring.
Rosemaling.
Fluebinding.
Anlegg og stell av hager.
Sykurs.
Lampeskjerm-kurs.
Japansk kunstbroderi.
Bunadssøm.
Billedvev.
Svømmekurs.

Alle kurs tar til i løpet av 1981. Påmelding innen 10. januar, tlf. 78174.

Vi ønsker alle våre gamle og nye kursdeltagere en riktig god jul.

Malvik A.O.F.
Emmy Kringhaug.

Godtgjøring til kommunale ombudsmenn

På sitt siste møte vedtok kommunestyret disse nye satser for godtgjøring til kommunale ombudsmenn. Satsene gjelder fra 1. mai i år.

1. Ordføreren gis en godtgjøring som svarer til 35% av den til enhver tid gjeldende lønn til administrasjonssjefen.
2. Varaordføreren gis en godtgjøring på kr. 8.500,- pr. år. Hertil kommer møtegodtgjøring som for medlemmene i de enkelte styrer, råd, utvalg og nemnder.
3. De øvrige formannskapsmedlemmer gis en fast godtgjøring på kr. 1.800,- pr. år. I tillegg ytes møtegodtgjøring med kr. 120,- pr. møte.
Møtegodtgjøring gis ikke for møter som holdes i tilknytning til (sammenheng med) kommunestyremøter.
4. Formenn og øvrige medlemmer av kommunale styrer, råd, utvalg og nemnder gis en møtegodtgjørelse på kr. 100,- pr. møte.
5. For møter som varer mer enn 5 timer gis et tillegg på 50% av møtegodtgjørelsen.
6. Formennene i følgende kommunale styrer, råd, utvalg og nemnder gis en fast godtgjørelse pr. år:
 - Skolestyret kr. 1.800
 - Sosialstyret kr. 1.800
 - Administrasjonsutvalget kr. 1.800
 - Bygningsrådet kr. 1.800
 - Teknisk utvalg ... kr. 1.800
 - Plan- og byggekomitéen kr. 1.800
 - Økonomiutvalget . kr. 1.200
 - Barnevernsnemnda/ barnehagenemnda . kr. 1.200
 - Kirkeverge, Malvik kirke kr. 1.200
 - Kirkeverge, Hommelvik kirke . kr. 1.200
 - Kulturstyret kr. 1.200
 - Elverkstyret kr. 1.200
 - Jordstyret kr. 1.200
 - Trafikksikkerhetsutvalget kr. 1.200
 - Tiltaksnemnda kr. 1.200
 - Overformynderiet . kr. 1.200
 - Forliksrådet kr. 1.200
 - Husnemnda kr. 1.200
 - Musikkskolens styre kr. 900

- Ungdoms- og idrettsutvalget kr. 900
 - Idrettsbygget, Hommelvik kr. 900
 - Badestyret, Malvik, Vikhamar kr. 900
 - Edruskapsnemnda kr. 900
 - Arbeidervernnemnda kr. 900
 - Friluft- og miljøutvalget kr. 900
 - Forbruker- og heimstellnemnda .. kr. 900
 - Husleienemnda ... kr. 900
 - Kommunikasjonsnemnda kr. 900
 - Likestillingsutvalget kr. 900
7. Samme godtgjøring for møter gis også for befaring. Untatt er befaring i forbindelse med møter.
 8. Styret, råd, utvalg og nemnder som ikke har sekretariat i administrasjonen og hvor sekretariatfunksjonen er byrdefull, kan det tilstås godtgjørelse til sekretæren. Formannskapet gis fullmakt til å avgjøre denne, men godtgjøringen kan ikke set-

tes høyere enn formannens godtgjøring.

9. Ulegitimert tapt arbeidsfortjeneste godtgjøres med kr. 200,- pr. dag.
10. Legitimert tapt arbeidsfortjeneste godtgjøres med inntil kr. 600,- pr. dag.
Ombudsmenn som må innarbeide fritid som gis i forbindelse med møter o.l., gis godtgjørelse som legitimert tapt arbeidsfortjeneste.
11. Styret, råd, utvalg og nemnder skal sende bekreftet hovedutskrift fra møtende, i den utstrekning dette ikke strider mot taushetsplikten, til formannskapet. I utskriften skal stå når møtet begynte og sluttet, hvem av medlemmene som møtte samt andre (f.eks. tjenestemenn e.l.) som var innkalt og møtte. Dette vil danne grunnlag for utbetaling av møtegodtgjørelsen. Formannen er ansvarlig for at krav om møtegodtgjørelse blir sendt inn på fastsatt skjema.
12. Skyss- og kostgodtgjøringen ytes etter billigste reisemåte. Ved bruk av egen bil ytes godtgjøring etter kommunens reiseregulativ.

Det gamle bildet

I 1938 ble det arrangert aftenkurs med forskjellige forelesere, i Folkets Hus i Hommelvik. De som er kommet litt opp i årene skulle vel kjenne igjen de fleste på dette 42 år gamle bildet.

I første rekke, fra venstre ser vi følgende: Marie Nilssen, Signe Undhjem, Emma Grønberg, Edvarda Marken, Irene Julsrud, Helga Wuttudal, Julie Olufsen. — Stående bak, fra venstre: Adolf Gundersen, Bjarne Haldberg, Ola Fjeseth, Egon Sandstrøm, Birger Moan, Fridtjof Nystrøm, Einar Dahle, Tor Hulaas Hansen, Henry Sneisen, Fredrik Moan, Håkon Byberg, Rolf Sandmark, Oskar Sandmark, Asbjørn Haug, Peder Sjøenøst og Steinar Nilsen (foreleser).

Kronerulling

Hommelvik Juniorkorps Foreldre-
lag's kronerulling.

Bankgiro nr. 4218.46.06016

Postgironr. 5 87 64 87

Trondos Hommelvik og

Trondos Mostadmark.

Styret i Foreldrelaget

Inger Svedal har bet. og utf.:

Marie Kristiansen

Klara Dahl

Henny Johansen

Torbjørn Sneisen har bet. og utf.:

Jan Erik Thorshaug

Gunn Sneisen

John Sonflå

Marie Bjørnstad har bet. og utf.:

Synnøve Furan

Edel Ingdal

Ellen Sandaune har bet. og utf.:

Inger Sandaune

Olveig Venn

Inger Thoresen har bet. og utf.:

Marit Kjøsnes

Sigfrid Kristiansen

Øystein Larsen

Steinar Kristiansen har bet. og utf.:

Gudmund Kjøsnes

Åge Jonny Hoem

John Fossli

Johan Halstadtrø har bet. og utf.:

Ole Ohren

Eilert Sollihaug

Nils Slind

Jarlis Kjevik har bet. og utf.:

Björg K. Fuglem

Turid Hagen

Randi Albertsen

Magnhild Høyby har bet. og utf.:

Björg O. Fuglem

Gudrun Balstad

Marion Johnsen har bet. og utf.:

Björg Kirkeby

Anne Mari Sneisen

Randi Albertsen

Kari Johnsen har bet. og utf.:

Anita Carlsson

Johanne Sandvik

Gjertrud Thoresen

Helga Svedal har bet. og utf.:

Elinor Bakken

Helen Aune

Torbjørn Svedal har bet. og utf.:

Helge Svedal

Odd Svedal

Leif Bakken

Arve Johnsen har bet. og utf.:

Arne Hyldmo

Ivar Wiklund

John Eidem

Arvid Brandslet har bet. og utf.:

Bjørn Barstad

Tor Barstad

Karen Haugen har bet. og utf.:

Edith Midtsand

Torbjørn Øwre

Gunvor Jensen og Bjarne Jensen
har bet. og utf.:

Thorleif Bratvold

Ragnhild Bratvold

Ingrid Berg

Sigurd Lindboe har bet.

Sonja Sorthe har bet.

Solveig Snustad har bet.

Kristen Engan har bet.

Toril Hansen har bet.

Svein Sollihaug har bet.

Nelly Larsen har bet.

Kari Teigen har bet.

Anne Randi Pettersen har bet.

Ruth Bonaunet har bet.

Aase Eriksen har bet.

Brit Sveian har bet.

Petter Bjørkli har bet.

Harry Undhjem har bet.

Olga Svendsen har bet.

Beret Rognås har bet.

Hildur Aas har bet.

Elisiv Haugen har bet.

Tordis Rønning har bet.

Georg Venn har bet.

Ludvig Aasback har bet.

John Woldmo

Forsvundet

(«Homla» 4. oktober 1913)

En masse ungdom maa være forsvundet
fra Hommelvik i den senere tid.

Paa et møte i Hommelvik skiklub den
23. f.m. blev besluttet at utøre endel
arbeide i klubbens bakke ved Røsten,
men paa den bestemte dag møtte der
bare 6 mand av over 100 medlemmer.

Jeg vil herved henstille til klub-
bens formand at samle sammen den lille
flok som er igjen og gjøre disse bekjent
med, at der endnu er litt arbeide igjen
deroppe, hvis der findes nogen igjen av
dem i Hommelvik.

Til medlemmene i Malvik Helsesportlag

Vi innbyr våre medlemmer til jule-
møte i Losjen den 16. desember
kl. 19.00.

I forbindelse med den tradisjonelle
avslutning før jul, i gymsal og bas-
seng torsdag den 18. desember, ar-
rangeres det en konkurranse i bocia
og svømming.

Malvik Helsesportlag

Gammeldans m/Arnstein's

Den tradisjonelle «Gammeldans m/Arnstein's» som har vært arran-
gert 3. juledag, er i år av spesielle grunner flyttet til 2. juledag.

Altså: 2. juledag kl. 20.00 gammeldans i Ytre Malvik Samfunnshus.
Malvikmesterskap i polsdans (vandrepokaler).
Nummererte bord.

Forhåndssalg av billetter fra mandag 15. desember hos:
Trondos, Malvik. Target, Hundhamaren.
Mobilstasjonen, Vikhamar.

Arr. Malvik Skytterlag

Hommelvik Bad

Siste badedag før jul: tirsdag 23.12 kl. 16.00—kl. 19.00.

I mellomjula er badet åpent kun tirsdag 30.12 kl. 16.00—kl. 20.00.
Pensjonistbading den 1. timen.

Badet åpner etter jul med vanlige åpningstider fra og med
tirsdag 6.1.81.

Hestetjuven og svenskene

Under general Armfeldts beleiring av Trondheim i 1718, fortelles ei historie om en svensk offiser som rei fra en forlegning de skulle ha ved Teslia på Strinda, forbi Grinnan og mot Jonsvatnet. Her bodde ei gammel kone i ei lita stue ved veien.

Svensken stoppet her, bandt hesten sin i et gjerde og gikk inn for å snakke med henne. Imens kom en bygdekar forbi, han tok likeså godt hesten og rei i galopp oppover mot Jonsvatnet. Svensken ble, som rimelig kan være, både sint og arg når han så at hesten hans var borte. Han måtte finne seg en ny hest, tok med seg noen soldater og satte iveri etter hestetjuven. Det bar på vestsida av Jonsvatnet forbi Gjervangårdene og til Haukåsen. Her oppdaget hestetjuven at det var merker i hesteskoene som gjorde det lettere for svenskene å forfølge ham, han reiv da skoene av hesten og tok skogsleia over til Klæbu. Hestetjuven hadde for stort forsprang, og svenskene nådde ham ikke igjen, fortelles det.

Det var flere besøk av svenske soldater på gårdene her under beleiringen av Trondheim. En avdeling kom fra Stjørdalen og over til Jonsvatnet. Den første gården de kom til var Øvre Gjervan. På forhånd må folket på gården ha fått rede på at svenskene var i anmarsj, og hadde bl.a. fraktet krøttera til Saksvikvollen før fienden kom. Gårdsfolket, som bestod for det meste av eldre, kvinner og barn, gjemte seg oppå Øyaberget ved gården, de yngre mannfolkene var vel med i krigen. Fra Øyaberget kunne de følge med hva svenskene foretok seg når de kom.

Gårdsfolket så de braut seg inn på buret, det var vel mat de først og fremst søkte etter. Bl.a. bar de ei mjølkiste ned på burstrappa, tømte den, og mjølet tok de med seg. Andre skader har de nok gjort, da gården – sammen med andre gårder ved Jonsvatnet – har fått erstatning fra det offentlige for skader de hadde lidt under krigen.

Det fortelles at to svensker ble

skutt ved Gjervan og skal være gravlagt mellom Gjervangårdene. Det er aldri funnet noen merker etter dette, men med tiden vil jo alt forsvinne, så for den del kan det nok være noe i det også.

Mjølkista som svenskene tømte

for mjøl skal være den samme som framdeles står på buret og har vært i bruk helt til de senere år. Den har en særegen skapna og likner ei likkiste, med breie kraftige bord og festet med trenagler.

Jo

Dyve Arngren

Kakeutlodning

Her er vinnerne ved Venneringforeningens kakeutlodning på festen 21. nov.:

Bløtkake – Oddmund Hølmo
Bløtkake – Roar Resell
Bløtkake – Else og Oddmund Hølmo
Sjokoladecake – Torhild og Ola Hamran
Eplekake – Torill og Lars Hamran
Solskinnskake – Terje Hovdal
Konfektkake – Åse Østerås
Konfektkake – L. Godhavn Antonsen
Sirupskake – Torill og Lars Hamran
Kaffe – Anna Valsø
Blomster – Knut Valsø
Blomster – Johan Antonsen
Blomster – Kjerstine Hammer

Hommelvik Røde Kors lotteri

En hytte vunnet på lodd nr. 4585 –
Eli Sandmark, Hommelvik.
Ekstragevinst dukkeseng, lodd nr. 0331 –
Marit Steen, Muruvik.
Rett trekning bevitnes av lensmannskontoret.

Vi takker alle som støttet oss under Røde Kors-uka 1980.

Ukekomitéen

Trekning

Ved Hommelvik Skolekorps Foreldreforenings lotteri ble 1/4 gris vunnet på lodd nr. E.100 – Gerd Teigen.
Riktig trekning bevitnes av lensmannskontoret.

Vikhamar Skoles Musikkorps trekning

Brodert løper, nr. 8589 –
Randi Grøtte
Utskjært rirkule, nr. 7683 –
Junita Wenes
Førstehjelpspute, nr. 7447 –
Gunn Berit Olsen
Tjorvendukke m/garderobe, nr. 6980 –
Arne Eggen
Babydukke m/garderobe, nr. 9176 –
Siri Marie Vaagland
Plante, nr. 8210 –
O. Rønning, Sjølyst
Plante, nr. 7939 –
Gundersen
Plante, nr. 7301 –
Inger Ørsjødal

Julemessekomitéen

Tegner

Ved kommuneingeniørens kontor er stilling som tegner ledig.

Søkere må ha anlegg og interesse for teknisk tegning og helst ha eksamen fra videregående skoles linje for tekniske tegnere eller tilsvarende utdanning.

Arbeidsområdet vil bli rentegning og konstruksjon etter skisser.

Tegneren må også delta som stikningshjelp ved oppmålingsavdelingen.

Tegneren vil være forpliktet til å ta annet forefallende arbeide etter kommuneingeniørens nærmere bestemmelse.

Stillingen lønnes etter det offentlige regulative lønnstrinn 6–13.

Søknader med avskrifter av vitnemål og attester stiles til Malvik formannskap og sendes kommuneingeniøren i Malvik, 7550 Hommelvik, innen 20. desember 1980.

For stillingen gjelder en prøvetid på 6 mnd.

Av regulativlønnen svares et pensjonsinnskudd på 2 %. Ellers vanlige kommunale ansettelsesvilkår.

Krav om alderstillegg må framsettes i søknaden. Den som ansetts må legge fram helseattest av ny dato.

Kommuneingeniøren i Malvik

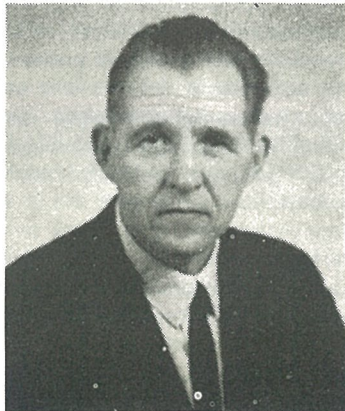
MINNER I MALVIKMARKA

Av JOHAN SVEDAHL

Etter at signaturen RH i et tidligere nummer av Bygdebladet har skrevet om minner i Malvikmarka og fortalt om minnesteinen på Hasetkammen, har jeg fått oppfordring til å skrive noe om bakgrunnen for denne minnesteinen. Jeg var sammen med Jan Solberg på etterretningsoppdrag i Trøndelag med basis i Malvik fra februar til september 1944.

Jan hadde kommet seg til England med et av de norske skipene som lå i Sverige ved krigsutbruddet og som senere kom seg ut derfra, etter at han tidligere hadde rømt til Sverige. Han hadde fått opplæring i kompani Linge, men ble senere overført til etterretnings-tjenesten. Han var opprinnelig bestemt for Oslo, men ble koplet sammen med meg etter at jeg hadde hatt det for travelt med å gjøre unna morseopplæringen og hadde ødelagt begge håndleddene slik at de var ubrukbare til telegrafering. Det var opprinnelig meningen at jeg skulle ha gått alene.

Etter en travel tid med pakking og klargjøring, var vi klare til å dra på fullmånen i februar. Det var et firemotors ombygd bombefly som skulle ta oss over. Det ble noen dager å vente før det ble god nok værmelding for å dra,

Johan Svedahl i senere år.

men så enkveld var speileggene kommet på bordet og det var sikreste tegnet til at det ble avgang. Det var fast skikk at det skulle være egg og bacon før avgang. Det var ellers varer det ikke var så godt om så langt ut i krigen.

Det ble en flott flytur i strålende måneskinn. Jan satt nede hos navigatøren, mens jeg hadde fått plassen til 2.flygeren. Vi satt der til vi nærmet oss droppområdet og måtte gjøre klar for å hoppe. Vi fløy inn over landet mellom Kristiansand og Mandal og fulgte fjellene nordover etter en på forhånd opplagt kurs. Det var et betagende syn å møte igjen landet snøkvitt og badet i måneskinn. Landet som jeg hadde forlatt 8 mnd. tidligere over svenskegrensen etter en delvis mislykket tur fra Sverige som endte i fangenskap hos tyskerne og rømning derfra. Men nå var vi tilbake med radioutstyr og det vi ellers skulle trenge for å kunne yte en innsats. Det veide opp for de mange mil til fots i

duknet gjennom blautmyr og kalde fjellver.

Flyingen — å komme fram til stedet vi skulle droppes — var flygernes ansvar, og vi kjente ikke til detaljene der på forhånd. Men det var en underlig god følelse av fellesskap når det dukket opp små bleke lysglimt fra snøen der nede og du kjente at flyet la seg over på ny kurs. Du visste at der nede hadde de fått en radiomelding og var ute for å gjøre sin del av den felles oppgave, og du kjente at dette var en oppgave det var vel verd å leve for og også dø for om det skulle bli nødvendig. Om et kortere eller lengre tidsrom så skulle landet igjen være fritt.

KLAR FOR UTSPRANG

Det var en flott måneskinnsnatt, men da vi kom fram til Selbusjøen hvor vi hadde siste kontrollpunktet før innflygingen til droppstedet, var denne dekt av skodde. Droppstedet var på ei lita myr sørvest av Hevilen. Det ble hektisk aktivitet en stund for å prøve å finne et nytt kontrollpunkt. Jan og jeg var allerede på plass ved dropphullet, og hadde begrenset sikt gjennom dette. Ingen av oss var så kjent i Selbu at vi klarte å finne noe markert punkt i terrenget som kunne forbindes med kartet på de få sekundene som sto til rådighet.

Flykapteinen tok en rask beslutning og dreide ut over Trondheimsfjorden og tok innflygningskurs fra sjømerkene på Malvik. Malvikkirka var det siste jeg så før vi ble beordret klar for utsprang. Det var en ekkel følelse av å være vel godt synbar når vi svevde over fjorden og inn over Malviklandet i klart måneskinn. Det var faktisk bare over Selbusjøen det var skodde. Men det sto jo på bare en kort stund og ingenting skjedde nede i de tyske stillingene det vi kunne se, og så var det bare å konsentrere seg om hoppingen. En skulle jo ikke bare komme velberget ned selv, helst skulle en jo se hvor det ble av utstyret også. For Jan's vedkommende gikk det fint. Han landet såvidt innpå myra som skulle være landingsplass, mens jeg landet i toppen på en av de lengste granene som fantes der og fikk litt av en jobb med å få ned skjermen.

Nede på bakken var det djup løssnø, og pakken med skiene var det ikke råd å finne i første omgang. Det viste seg nå at bakkemannskapet hadde forvekslet våre hvite skjerner med kulørte som en franskmann som gikk samme natta skulle ha hatt. Vi hadde med oss 7 containere, men fant bare igjen 5 om natta. Når det lysnet av dag så fikk vi øye på to lysegule skjerner som hang i hver sin furu oppe på høgste Heviltoppen, og da ble det full fart opp bergsida for å få de ned før tyskerne kom med noe rekogno-

Jan Solberg var en habil skihopper, og deltok i en del konkurranser før krigen.

seringsfly. Jeg skulle gjerne ha visst hva franskmannen sa som landet på grønne marker med kvite skjerner. Ut på dagen fikk vi se rekognoseringsfly, men de var aldri faretruende nær oss. Vi hadde nå funnet pakken med skiene, og hadde kamuflert containere så vi følte oss ovenpå.

Vi satte opp teltet under en lurvgran oppe på Hevilen, og lå i ro i to dager til for å se om vi skulle få noe besøk på dropplassen. Men alt var stille og rolig. Det var nok ingen som hadde merket vår ankomst akkurat til dette stedet. Mot kvelden tredje dagen dro vi så til bygds for å søke kontakt. Kontaktnettet fra tidligere viste seg å være intakt. Det ble noe utvidet etter hvert. Jan som hadde gått på NTH før han rømte til Sverige, skaffet også nyttige kontakter i Trondheim. Jeg hadde tidligere ikke hatt kontakter i Mostadmark, men vi fikk nå en bakre base her som fungerte utmerket helt til krigens slutt.

DAGLIG KONTAKT MED ENGLAND

Kontakten med England ble opprettet og innsamlingen av opplysninger tok til. Delvis var dette etter generelle ordrer vi hadde og delvis kom det spesielle anmodninger over radioforbindelsen. Det var radiokontakt to ganger i døgnet som senere ble utvidet med en tredje kontakt hvor hjemmestasjonen sendte sitt stoff og vi bare lyttet uten å være på lufta selv. Dette for å minske den tida tyskerne kunne ha mulighet for å peile oss inn. På neste toveis kontakt ble det så kvittert for telegrammene.

Opplysningene som skulle sendes var mangeartede. Det var ankomst og særlig avgang av båter. Det var troppebevegelser og materiellforflytning. Særlig tok

dette seg opp etter at tilbaketrekningen fra Finland begynte, og det skulle holdes rede på hvilke tropper og hviklet materiell som passerte sørover og ville være disponibelt på andre fronter. En stund før og under invasjonen var det vær-observasjoner fire ganger i døgnet. Da måtte vi på bygda eller retttere sagt byen for å skaffe barometer og termometer. Det var ikke med i det medsendte utstyret. Det ble etter hvert nokså mange av kontaktene som fikk mye å gjøre med å skaffe opplysninger og få de fram til oss.

Jan betjente radiosenderen og hadde kodingen. Han opparbeidet etter hvert et tempo i kodingen som jeg tror de fleste skulle hatt vanskeligheter med å følge. Han hadde dessuten kontakten med sine folk i Trondheim. Han hadde legitimasjonskort med fødselsår 1920 som også var hans riktige fødselsår. Dermed gikk han klar av ettersøkningen etter ungdom som ikke hadde møtt til arbeidstjeneste. Det var årsklassen 1921 og utover. Mens jeg med fødselsår 1921 i legitimasjonskortet måtte passe på så jeg ikke kom ut for noen kontroll. Dessuten så var jo jeg etterlyst i Politidende fra året i forvegen som farlig forbyrter og måtte holde meg borte fra steder en kunne rekne med kontroll. Et annet problem var å passe på at en ikke ble gjenkjent av folk som ikke skulle vite at en var her nå. Det klikket et par ganger, men det var heldigvis folk som forsto at de skulle holde kjeft.

RADIOPEILE-VOGN OBSERVERT

De første dagene av september kom det meldinger om at det var observert peilevogn på Hommelvikhøgda, Vikhammer og ved øvre Gjervan. Vi skjønnte at det nå var peilet inn at vi befant oss i området, men mente at vi ennå skulle ha noe tid på oss. Dette var midt under tilbaketrekningen fra Finland, så det var stor trafikk på senderen med oppgaver over tropper og materiell som gikk sørover både på jernbanen og etter vegen. Vi diskuterte øyeblikkelig flytting, men kom fram til at vi skulle få peilevognen inn på et mindre triangel, før vi ville få folk ut i marka. Vi lå nå i en barhytte oppe på Hasetkammen, og hadde vært gode forhold for radiokontakten med England.

11. september kom og det skulle hentes akkumulator som sto til oppladning nede i bygda. Vi brukte å dele på disse turene, og det var egentlig Jan som skulle ha gått, men han hadde så mye koding for kontakten som skulle være om kvelden at det ble jeg som gikk isteden. Det var meningen at det skulle være en rask formiddagstur, og så skulle jeg begynne å bære unna ting fra barhytta slik at vi bare hadde det aller

nødvendigste igjen. Vi hadde da rekognosert et midlertidig oppholdssted som det var meningen å flytte til når peilevogna ble mere nærgående. Det hadde imidlertid vært dårlig spenning på strømmen og batteriet var ikke oppladet slik at jeg måtte vente til kvelds for å få så mye strøm på det at det hadde noen hensikt å ta det med.

TYSKERNE SLÅR TIL

Jeg holdt god fart på turen tilbake til Hasetkammen for å rekke og høre nyhetene fra England. Idet jeg nærmet meg hytta, hørte jeg en hund som bjeffet faretruende nær og samtidig en tysk stemme som irettesatte hunden. Samtidig hørte jeg at det kom folk ned en skogskråning ikke langt fra meg. Jeg kom meg straks i dekning og gjemte unna ryggsekken med akkumulatoren. Jeg vurderte situasjonen slik at det ikke kunne være folk fra peilingskommandoen, for senderen hadde ikke vært på lufta om dagen. Vi hoppet over noen kontakter for å forvirre tyskerne. Største muligheten måtte være at det var tyskere på jakt som hadde kommet så langt utpå Hasetkammen.

Vi gikk vanligvis alltid med ladd pistol og et reservemagasin når vi ferdes i skogen, men om morgenen revnet bukse-lommen som jeg brukt å ha pistolen i, og jeg la den igjen i hytta. Jeg måtte derfor nærme meg hytta med stor forsiktighet fra en annen kant, og da fikk jeg se at det var satt ut uniformerte vaktposter. Det var da klart at vi hadde drøyet for lenge med å flytte, men jeg visste ikke om Jan hadde klart seg eller ikke. Det var lagt planer for en slik situasjon, og jeg var innom det nærmeste kontrollpunktet, men der hadde Jan ikke vært. Det ble da å sette full fart til bygds og få varslet folkene der. Senere gikk jeg over de andre kontrollpunktene, men det var ingen spor etter Jan, og heller ikke var han på det avtalte møtestedet.

I hytta var det lærebøker og annet materiell som indikerte at det var studenter som hadde tilhold der, og studentene hadde vanligvis sine kontakter i Trondheim. Etter avhør på de nærmeste to gårdene der ingen visste noe om vår eksistens, ga tyskerne opp videre avhør og kom troligvis til at det var studenter med tilknytning til Trondheim de hadde kommet over. Hytta røpet imidlertid at det hadde vært to der, så de holdt vakt en tid for å se om den andre mannen skulle dukke opp. De brente så hytta og forlot stedet.

Jeg lå i dekning en stund for å se om tyskerne skulle få opp noen riktige spor. Det var ikke noe som tydet på det, og så var det å gå over grensefjell med tap på nytt, men også i vissheten om at kontaktnettet var intakt og klart for ny innsats når det måtte bli mulig.

Størstedelen av avdelingen deltar i 17. mai-toget i Hommelvik, 1945. Fanen er av fjallskjermilke.

FRIHET OG LIV ER ETT

Det ble medaljer etter krigen. Jan fikk sine post mortem. Det som det kanskje ble tenkt mindre på i denn sammenheng var folkene i kontaktnettet. De som sto i fremste linje for å skaffe opplysninger og som delvis risikerte livet flere ganger om dagen i lange perioder. Uten dem hadde vårt arbeid vært til liten nytte. De som hadde oss i huset og som kunne ha risikert utslettelse av hele familien om det hadde blitt oppdaget. Jeg tenker på henne som sto på kne i gyngestolen med barselsrier mens siste radiokontakten ble avviklet derfra. Gevingåsen var heller ingen hyggelig vegstrekning og ferdes nattestider, særlig ikke for en ung kvinne, men papirene fra Værnes måtte fram og det passet dårlig å ta toget med

denslags. Det å ha en alt for stor midt-dagsporsjon i gryta kunne være nok til mistanke og avhør om uhellet var ute så det kom en rassia. Men alle var folk som var villige til å risikere det som trengtes. De kjente alle sannheten i det som senere ble hugget inn i minnesteinen over Jan: «Frihet og liv er ett.»

I mars 1945 var jeg tilbake igjen. Denne gang sammen med Harald Størseth fra Stjørdal. Kontaktnettet var intakt og var i sving til kapitulasjonen. Så snart det ble bar mark på Hasetkammen, var vi deroppe og fant stedet Jan var grav ned. Vi tok han opp og bar han til bygds i en kiste som var svøpt i det noske flagget. Han ble transportert til gravkapellet på Domkirkegården, og derfra ble han med militær eskorte ført til

Jan's bære blir båret ut fra gravkapellet på Domkirkegården.

grunnlag av styrken av de å finne fram til senderen. Men selvfølgelig tyskerne hadde jo også andre hjelpemidler. For Jan ble resultatet det samme uansett hvilke metoder som ble brukt.

Det var en fin moidag Jan ble båret ned fra Hasetkammen. Det var frihetsrus over det heleland, men frihetsrusen var ikke gratis. Jan var en del av prisen for friheten.

Det ble snakket om at vi burde sette opp en minnestein over Jan på Hasetkammen der han endte sitt unge liv. Det ble funnet en høvelig stein ikke så langt unna, og den ble transportert opp på Hasetkammen og oppsatt sommeren 1947. Den ble så avduket om høsten på den søndagen som lå nærmest datoen han falt.

Minnesteinen ble overlatt Malvik idrettslag, og dette hadde en minnestund der på 30-årsdagen etter at Jan falt. Ellers er det vel mest tilfeldige markatravere utenom de som var med den gangen som finner vegen til Hasetkammen. Det er en fin skogås som også har en flott utsikt over en del av bygda, men som også rommer minnet om en del av prisen som måtte betales for at vi kan se utover en fri bygd.

en jernbanevogn på Trondheim jbst. og sendt til Oslo hvor han ble gravlagt på familiegravstedet.

Det ble aldri helt sikkert oppklart hvordan tyskerne fant fram til hytten på

Hasetkammen. Det synest merkelig at folk fra peilingskommandoen kunne gå rett på stasjonen når den ikke sendte. De var jo avhengig av å høre signalene fra flere steder i nærheten for så på

Om å våkne til liv når det høstes

En orientering om Plan- og byggekomitéens oppgaver i året som har gått. V/ formannen Jan Stokdahl.

Dersom noen i sin fundering i ledige stunder skulle ha undret seg over at den kommunale byggeaktiviteten en forventet i vår, lot vente på seg, har dette sine årsaker.

Realisering av komitéens vedtak betinger ofte at det må skaffes tilveie flere millioner kroner, og forhold en ikke har full kontroll over kan da forsinke prosjektene. Imidlertid, når vinteren nærmet seg var de fleste problemene ryddet av veien. Hva var så egentlig de problemene som medførte tildels store forsinkelser?

Vikhamar Skole

For å ta den videre utbyggingen på Vikhamar Skole først. Byggetrinn 4, som det kalles i saksdokumentene, er en påbygging av forrige bygge-

trinn, og skulle oppstartes i midten av juni.

Det er vel ingen overdrivelse å si at vi nærmest lå i startgropa da uventede vedtak fra låneinstitusjonene kom inn.

Direktiv fra departementet begrenset utlånsrammene, og vi ble ikke tilgodesett. I likhet med dagene ble situasjonen stadig mørkere.

Nye veier ble prøvd, og honnør skal de ha, de som i løpet av 14 hektiske dager i oktober, klarte å skaffe tilveie drøyt 3 millionene som manglet.

Den siste framdriftsplanen viser byggestart i desember, og ca. 16 måneders byggetid. Bygget skal som nevnt sammenbygges med forrige byggetrinn. Første etasje i det bygget som står, får samme plan som sokkeletasjen i det neste. Videre påbygges to etasjer, slik at nybygget vil rage en etasje over det forrige.

Foruten rom til skoleformål, skal bygget inneholde folkebibliotek.

Eldreboliger

Mens våre problemer med skolebygget vel var ukjent for mange, har oppføringen av boliger for eldre og funksjonshemmede blitt dratt mer fram i lyset. I 1979 var en innstilt på å bygge seks boliger på Saksvik, og seks på Nesset i Hommelvik. Kommunestyret begrenset i 1980 byggingen til to boliger på hvert sted.

Med det begrensede tilbud kommunen har på denne typen boliger, fant plan- og byggekomitéen, i samarbeid med sosialkontoret, å foreslå at det ble oppført fire boliger som kunne dekke de fleste behov en stor og mangeartet søkermasse kunne trenge. Innstillingen fikk kommuniststyrets tilslutning, men banken sa nei de tre første gangene de behandlet lånesøknaden.

De impliserte engasjerte seg, utenforstående ble også engasjert, og stor var gleden da argumentasjonen vant fram.

Boligene, som har et leieareal på ca. 80 kvm. er i dag under oppførelse. På Nesset har det hele kommet under tak, mens en på Saksvik har grunn- og fundamenteringsarbeidene ferdig.

Losje Hommelviks Lykke 95 år

Losje Hommelviks Lykke ble stiftet 28. oktober 1885, og er altså 95 år i år. Jubiléet ble da også behørig feiret 30. oktober i Losjelokalet.

Arrangementet var lagt opp sammen med kretslosje «Samband». Det var stort frammøte, kanskje særlig fra losjene i kretsen. Mange innbudte var også møtt opp, med ordfører Iver Høyby i spissen.

Gruppas formann Magne Sorthe åpnet festmøtet med å ønske medlemmer og innbudte velkommen, og uttrykte håpet om at alle måtte få en hyggelig kveld. Så lød åpningssangen «Løft vår fane».

Jubileumsberetningen var skrevet, og ble lest av Leif Fredriksen.

Et interessant innslag kom da Ella Persson leste beretningen som var skrevet til Losjens 25-årsjubileum i 1910. Denne 70 år gamle beretningen var skrevet av daværende bestyrer på samvirkelaget Ole Høiholt.

Så fulgte mange hilsningstaler, med overrekkelse av blomster og gaver. Først ute var ordfører Iver Høyby, som på kommunens vegne hilste jubilaranten med noen velvalgte

Bårehus i Hommelvik

Nytt bårehus ved Hommelvik kirke har mange sagt mye om i lang tid, uten at prosjektet fikk realitetsbehandling. Plan- og byggekomitéen fikk saken fra formannskapet i 1979, og planene mente vi var klare før sommerferien i år.

Stor var forbauselsen da en ved utstikking fant den tiltenkte plassen for liten. Ingen utenforstående skal få skylda, men en ny plass måtte finnes. Kirkens organer behandlet saken umiddelbart, men da en ny plassering også betinger behandling i andre organer, tok det hele noe tid.

Byggearbeidene tok til først i november, og skal etter kontrakten stå ferdig i mars 1981.

Som innledningsvis sagt, det kan virke som om vi våknet til liv når andre gikk til ro, men i motsetning til naturen måtte vi i tillegg til våren også ha sommeren på oss for å «bryte jordskorpa».

Magne Sorthe som fikk den velfortjente veteranknappen for 53 års trofast og aktivt medlemskap.

ord, og overrakte en gavesjekk. Han takket samtidig Losjen for dens innsats for avholdssaken.

Festtalen ble holdt av Johan M.

Mjøsund, som i sin interessante tale kom inn på Godtemplarordenens verdifulle arbeid, både i Norge og i verden forøvrig. Han ønsket til slutt Losjen tillykke med 95-årsjubiléet og det videre arbeid for avholdssaken.

Distriktstemplar Kjell Johnsen hilste fra distriktslosjen, og overrakte samtidig veteranknappen til Magne Sorthe for 53 års trofast medlemskap i ordenen.

Magne Sorthe takket så for den store æresbevisning som var vist ham.

På festmøtet var det sang av Odd Berg, og musikk av Holtesmo og frue. Og selvfølgelig var det bevertning.

Til slutt takket gruppeformannen for det gode frammøte, som var ca. 85, og det velykkede arrangementet ble avsluttet med «Gud signe vårt dyre fedreland».

STATSTILSKOTT TIL FORBEDRING AV LEKEMILJØ 1981, SAMT KOMMUNALE TILSKOTT TIL LEKEPLASSER

I likhet med tidligere år, er det også for 1981 anledning til å søke om tilskott til finansiering av miljøtiltak i utbygde boligområder av statstilskott til forbedring av lekemiljø. Samtidig utlyses også kommunalt tilskott til lekeplasser for 1981. Det kommunale tilskott utlyses med forbehold av kommunestyrets behandling av budsjettet for 1981.

Som hovedregel vil det ikke bli innvilget tilskott til tiltak som forutsettes finansiert ved andre etablerte finansieringsordninger.

Tilskott kan søkes av kommuner, borettslag, velforeninger og andre organisasjoner og sammenslutninger.

Søknaden skrives på søknadsskjema og bør inneholde:

1. Søkerens navn med nøyaktig adresse, eventuelt også telefonnummer.
2. Opplysninger om tiltaket – hvilket formål det skal tjene m.v.
3. Oppgave over det arbeid som skal utføres, det utstyr som skal anskaffes etc.
4. Spesifisert kostnadsoverslag.

5. Spesifisert finansieringsplan.

Verdien av eventuell egeninnsats/dugnad bør gå fram av finansieringsplanen. Det bør videre opplyses hvorledes en eventuelt nedskjæring av omsøkt tilskottsbeløp kan finansieres.

6. Dersom søkeren ikke eier grunnen, må bekreftet feste-/leieavtale vedlegges. For at tilskott skal kunne gis, må slike avtaler være av en viss varighet.

7. Tegninger/skisser av det som skal utføres. Plassens størrelse må framgå.

8. Kart som viser lekeplassens plassering i forhold til gater og boliger.

Søknadsskjema fås ved henvendelse til Malvik sosialkontor.

Søknadsfrist til fylkeskommunen er 1.2.81. For at kommunen skal få behandlet søknaden før videresending til fylkeskommunen, må søknadene både på statstilskott og kommunalt tilskott være innkommet til sosialkontoret innen 1.1.81.

Eventuelle spørsmål rettes til Malvik sosialkontor, tlf. 78 303.

Sosialsjefen

Lokal-kryssord

Blant de riktige, innkomne løsninger vil 3 bli trukket ut for lik premiering. (Konfekt)
 Løsningen må være redaktøren i hende innen 3. januar.
 (Det holder med å sende inn ordlyden i den løpende setningen.) Lykke til.

SA MOST- INGEN	TITTEL	VOKALENE		TYVERI		PORSJON	SVELLE		TONÉ	VINTER	↘					
	D	E	→	E	→	D	E	→	S	Å	M					
STOFF	H	R	E	JENTE	P		U	SPRENG- STOFF	T	O	R	M				
DESSERT	PRIS- VINNER	N	I	L	ISMIA	S	S	E	N	STRØ	S	Å				
BRÅSE	STJELE	E	K	E	TAPPE	M	I	ETAT- SJEF	T	LIKE	T	↓				
	A	B	E	S	F	STOPP	S	T	R	LIV	E	I	K			
R	→	SIKRET	DRAKT	F	O	L	D	S	J	Ö	W	D	O			
BELEG	RUSTE	I	R	D	MUNN	M	L	E	R	MERKE	A	BESK	R			
S	OLAO	V	E	N	N	FISKER	U	E	R	E	YTRET	S	A	↓		
↑	KRYNN	A	D	A	STIAR	G	L	A	N		K	M	↘			
HEDRET	A	R	E	T	L	I	K	E	N	S	FASE	ANING	SLETTE	M	O	↓
↑	P	S	T	A	DYRELÅT	KULL	T	E	N	F	L	A	B	B		
E		ELV	O		KJOLE	R	O	B	E	B	E	S	S	O		
↑	R	A	B	←	A	L	A	V	←	I	←	R				

Helgattrimmen

Malvik I.L. skal i vinter legge 5 forskjellige trimløyper i marka med ymse utgangspunkt.

Første løype blir lagt i jula, dvs. lørdag 27. desember. Den har som utgangspunkt lysløypa ved Bjørnstad, Brandåsen, stikker over mot Stokkdalen. Søråsen og Jonsvatnet I.L.'s-lysløype og krysser over jordene mot nedre Jervan med utsikt over Jonsvatnet. Løypa runder så tilbake nordover Jervtjønna og Metjønna. Fra sørenden av Stokkdals-tjønna stikker den opp tømmerveien mot øst, følger høyspenttraséen til nordenden av Vasseljenvatnet og kommer inn på lysløypa ved Vollan (Tapper). Så bærer det ned til Kvegjerdsmyrene og følger disse tilbake til Bjørnstad.

Se kartet! Løypelengde ca. 14 km.
God tur.

Vi tar forbehold ang. snøforholdene.

Malvik I.L., trimavd.

FORBORD BEDEHUS

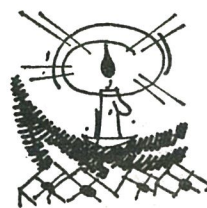
I Bygdebladet tidlig i vår, ble det annonsert byggestart på et tilbygg med garderobe og toaletter ved bedehuset.

Vi har nå den glede å kunne meddele at dette er ferdig, og allerede tatt i bruk ved et par anledninger.

Så godt som alt arbeide er utført gratis, og det har gått over all forventning. Midlene har kommet inn etter behov, slik at det ikke har vært nødvendig å ta opp lån.

Bygget var kalkulert til ca. 110.000 kroner. Resultatet vil bli noe under halvparten. En hjertelig takk til alle som har medvirket til et flott resultat.

Bedehuset skulle nå være godt brukbart til utleie for møter, fester eller selskaper til de som måtte ønske det.

Sokneprest Brynjolf Stuve til minne

Torsdag 27. november døde sokneprest Stuve. Budskapet om hans bortgang utløste både vemod og sorg i menighetene i Malvik prestegjeld.

Sokneprest Stuve tiltrådte som sokneprest i Malvik den 1. mars 1952 og fra-trådte den 31. desember 1972. Over 20 år ble således hans tjenestetid i Malvik prestegjeld. I løpet av disse mange år satte han spor etter seg. Hans dyktighet som prest kom til uttrykk på mange måter. Hans forkynnelse bar preg av solid gjennomtenkning og av konsentrering om frelsen i Jesus Kristus. Som sjelesørger så han betydningen i å oppsøke den enkelte. Mangt et hjem i Malvik og i Hommelvik ser tilbake med stor takknemlighet på de mange besøk av sokneprest Stuve. Han var dessuten en dyktig administrator, og nøyaktighet var hans særpreg også på dette område.

Etter endt prestetjeneste flyttet han og hans hustru, Ella, til sitt vakre hjem «Åstun» på Vikhammeråsen for der å nyte sitt otium. Dessverre fikk han ikke oppleve så mange år av sin pensjonisttilværelse. Vi gledet oss over så lenge han var iblant oss. Må så Gud gi hans hustru og familie kraft og styrke i dager og år som kommer.

Vi lyser fred over sokneprest Brynjolf Stuves minne.

Kjell Fosse

BIBLIOTEKENES ÅPNINGSTID I JULEN

Hommelvik: NB!	mandag 22. desember	kl. 14.00 — 19.30
	tirsdag 23. desember	stengt
	tirsdag 30. desember	kl. 10.00 — 14.00
Vikhamar: jule- og nyttårsaften		stengt
	mandag 29. desember	kl. 10.00 — 14.00
Mostadmark		stengt.

Hjertelig takk

for oppmerksomheten på min 80-årsdag.

Sverre Thorshaug

Hjertelig takk

for oppmerksomheten på min 70-årsdag.

Henry Røsæg

Hommelvik Pensjonistforening

Julemøtet blir mandag 15. des.
kl. 15.00 i Folkets Hus.

Julefesten v/Korforeningen

blir torsdag 8. januar kl. 17.00.

Sentrum Vel

innbyr til fest 4. juledag i
Folkets Hus, Hommelvik.
Barnefest kl. 14.00.
Voksenfest kl. 20.00.
Musikk av Bjørn's.
Alle velkommen!

Styret/arr.com.

God jul og godt nyttår

ønskes av Eli, Jan, John Erick og
Anita Wullum.

En julehilsen

til slekt og venner!

Ruth og Torsten

Julens store glede

Så skal vi igjen få høre julens rike og alltid aktuelle budskap. Hva er sentrumet og kjernen i dette? Lytter vi til julens evangelium med et åpent og ydmykt sinn, blir vi stilt overfor denne sannhet og virkelighet: Gud er kommet til oss i sin Sønn Jesus Kristus. Om ikke vi kan fatte dette under over alle under med våre tanker, så skal vi allikevel få gripe det i tro og tillit.

Da hyrdene på Betlehemsmarken og vismennene fra Østerland knelte ned for Jesubarnet i krybben, fikk de oppleve julens under: Gud var kommet med frelse og evig liv til dem og til alle. Lar vi julebudskapet bli sentrumet i vår julefeiring, åpner vi for Guds mulighet til å gi oss del i den frelse Jesus fullbragte ved sin fødsel, død og oppstandelse. Jesus kom til vår verden fordi vi ikke kunne komme til Ham. Forbindelsen mellom Gud og oss var brutt. Men jule natt ble vegen åpnet igjen fra Gud til oss. Jesus ga seg selv som den store gaven til oss — frelsens gave. Tar vi i mot Jesus Kristus, skjer det store under også i vårt liv: Julens største gave — Gud selv — blir vår personlige gave. Når Jesus får rom i vårt hjerte, blir vi fylt av den glede som får oss til å bryte ut i englenes lovsang: «Ære være Gud i det høyeste.»

Velsignet jul ønskes dere alle.

Kjell Fosse

Slekt Skal Følge Slekters Gang

Døpte — Malvik

- 2/11: Ann-Kristin Vasseljen
9/11: Frode Jørstad

Døpte — Hommelvik

- 26/10: Monica Haug
Carsthen Kristensen
2/11: Hege Elisabeth Buarø
16/11: Karsten Blomstrand
Arne Kristian Nesbak

Vigde — Malvik

- 22/11: Arvid Sverre Glørstad
og Oddveig Marianne Olsen

Begravd — Malvik

- 30/10: Sigvart Homnes

Begravd — Hommelvik

- 5/11: Ruth Hildegard Brandslet
22/11: Robert Slind

Fra Kirkeårets Tekster

21. desember — 4. s. i advent

Jes. 52, 7—10
Fil. 4, 4—7
Joh. 1, 19—27

24. desember — Julaften

Mik. 5, 1—4a
Luk. 2, 1—20

25. desember — 1. juledag

Jes. 9, 2—3 + 6—7
Hebr. 1, 1—5a
Luk. 2, 1—20

26. desember — 2. juledag

Jer. 1, 17—19
Apg. 6, 8—15
Matt. 10, 17—22

Nyttårsdag

Jes. 43, 1—3a
Gal. 3, 24—29
Luk. 2, 21

4. januar — Kristi åpenbaringsdag

Jes. 60, 1—6
Ef. 3, 1—7
Matt. 2, 1—12

11. januar — 1. s.e. Kristi åpenb.dag

Jes. 42, 1—4
Kol. 1, 15—20
Matt. 3, 13—17

18. januar — 2. s.e. Kristi åpenb.dag

2. Mos. 33, 17—23
Rom. 12, 6—16
Joh. 2, 1—11

Vi ønsker dere alle

*en velsignet jul i hjem og menighet,
og et fredfylt nyttår.*

Liv og Kjell Fosse. Hanne C. Hoff.

Velkommen Til Kirke

Søndag 14. desember

- Malvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved sokneprest Fosse.
Nattverd. Oftring til Norsk Lærerakademi.
- Hommelvik kirke kl. 18.00:
Kirkekonsert.

Fredag 19. desember

- Hommelvik kirke:
Skolegudstjeneste kl. 10.15 for småskolen, kl. 11.30 for storskolen og kl. 12.30 for Hommelvik ungdomsskole.
- Juleandakter i Vikhamar skole og i Saksvik skole.

Søndag 21. desember

- Mostadmark samfunnshus kl. 11.00:
Gudstjenestlig møte ved res. kap.
Hoff. Kollekt til Mostadmark kapell.

Julaften — 24. desember

- Malvik kirke kl. 15.00:
Familiegudstjeneste ved sokneprest Fosse. Sang av barn i 6-årsklubben.
Oftring til Menighetsarbeidet.
- Hommelvik kirke kl. 15.00:
Familiegudstjeneste ved res. kap.
Hoff. Hommelvik skolekor deltar.
Oftring til Kirkens Nødhjelp.
- Malvik sykehjem kl. 10.30:
Gudstjenestlig møte ved begge pres-tene. Sang av aspirantkoret.

1. juledag — 25. desember

- Malvik kirke kl. 11.00:
Høytidsgudstjeneste ved sokneprest Fosse. Ranheim og Malvik mannskor deltar. Oftring til Det norske Misjons-selskap. — Malvik musikkorps spiller julekoraler fra kl. 10.30.
- Hommelvik kirke kl. 11.00:
Høytidsgudstjeneste ved res. kap.
Hoff. Hommelvik korforening deltar.
Oftring til Det norske Misjons-selskap.

2. juledag — 26. desember

- Malvik sykehjem kl. 16.00:
Gudstjeneste ved res.kap. Hoff.

Lørdag 27. desember

- Hommelvik kirke kl. 17.00:
Julekonsert.

1981. Nyttårsdag — 1. januar

- Malvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved res.kap. Hoff.
Nattverd.
- Hommelvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved sokneprest Fosse.
Nattverd.

Søndag 4. januar

- Malvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved sokneprest Fosse.
Malvik sykehjem kl. 16.00.
Gudstjeneste ved res.kap. Hoff.
Nattverd.

Søndag 11. januar

- Hommelvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved res. kap. Hoff.
Oftring til Søvasskjølen Fjellkirke.

Søndag 18. januar

- Malvik kirke kl. 11.00:
Høymesse ved sokneprest Fosse.
Nattverd. Oftring til Øya Grunnkurs-senter.

Rett til forandring i prekenlisten.

Søndag Er Kirkedag